

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013958
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119013958.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného V. Z., nar. X. U. XXXX v I., trvale bytom P. P. XXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 19. októbra 2021, č. k. 4T/80/2019-187, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. b) a písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste s spôsobe jeho výkonu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný V. Z., nar. X. U. XXXX v I., trvale bytom P. P. XXX

odsudzuj e

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona a § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 a § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá úhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 5 (päť) rokov.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 30.12.2018 v čase o 14.15 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol v obci P. B. v smere na obec P. osobné motorové vozidlo zn. VW Passat, EČ: TT962DK, kde pred rodinným domom č. XXX narazil do osobného motorového vozidla majiteľky S. R. zn. Peugeot 206, EČ: PB667CK, odstaveného mimo vozovky, čím spôsobil S. R. škodu na vozidle vo výške 1.689,39-€, následne v jazde

pokračoval ďalej a na ceste č. 111/1276 medzi obcami P. B. a P. bol zastavený hliadkou ODI Trnava a podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu meračom AlcoQuant 6020 plus, sériového čísla A408996, ktorým mu bola nameraná v čase o 14.38 hod. dňa 30.12.2018 hodnota 0,92 mg/l alkoholu v dychu a opakovanou dychovou skúškou vykonanou na tom istom merači v čase o 15.12 hod. dňa 30.12.2018 mu bola zistená hodnota 0,82 mg/l alkoholu v dychu, pričom obž. V. Z. sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.04.2017, sp. zn. 24T/21/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2017, odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu jeden rok a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokolvek druhu na dva roky.“

2. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 41 ods. 1 a § 56 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný peňažný trest vo výmere 4.000 (štyritisíc) EUR. Pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený okresný súd obžalovanému podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Okresný súd ďalej obžalovanému podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 8 (osem) rokov.

3. Okresný súd v napadnutom rozsudku výrok o vine obžalovaného neodôvodňoval, pretože po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaný ako aj prokurátor vzdali práva podať odvolanie vo vzťahu k výroku o vine. Výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že prihliadal na existenciu recidívy na strane obžalovaného ako aj na existenciu príjmov na jeho strane. Okresný súd uviedol, že na strane obžalovaného zohľadňoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti, a to priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov ako aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Okresný súd ďalej skonštatoval, že je pravdou, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia s probačným dohľadom, avšak v prípade obžalovaného mal za preukázané, že ide o osobu, pri ktorej nie je problémom sa začleniť do pracovného procesu a dosahovať dostatočný legálny príjem. Okresný súd má za to, že je vhodné obžalovaného ponechať na slobode a uložiť mu motivujúci alternatívny trest za účelom dosiahnutia lepšieho preventívneho účelu výkonu trestu, pri zohľadnení zásady individuálnej aj generálnej prevencie. Okresný súd ďalej uviedol, že výška uloženého peňažného trestu je dostatočne vysoká pre účely budúcej prevencie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, čo platí aj o výške náhradného trestu odňatia slobody.

4. K výmere trestu zákazu činnosti okresný súd uviedol, že obžalovanému ukladal trest zákazu činnosti vo výmere 8 (osem) rokov s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný dvakrát spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a jednom prípade aj v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a tiež priestupok pod vplyvom alkoholu, pričom takto vysokým trestom zákazu činnosti kompenzuje aj potrebu uloženia nepodmienečného trestu, keď len vysoký peňažný trest v kombinácii s vysokým trestom zákazu činnosti v očiach súdu spĺňa požiadavky kladené na trest v predmetnej trestnej veci.

5. Po vyhlásení napadnutého rozsudku prokurátorka zahlásila odvolanie proti výroku o treste a proti výroku o vine sa práva podať odvolanie vzdala. Obžalovaný sa po vyhlásení napadnutého rozsudku vzdal práva podať odvolanie proti výroku o vine a vo vzťahu k výroku o treste si ponechal lehotu na podanie odvolania, ktoré napokon v zákonom stanovenej lehote nepodal.

6. Prokurátorka následne svoje odvolanie písomne odôvodnila a uviedla, že sa s úvahami okresného súdu nestotožňuje, pretože okresný súd sa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, následkom čoho uložil obžalovanému neprimerane nízky trest, ktorý nezodpovedá zásadám ukladania trestov stanoveným Trestným zákonom. Prokurátorka ďalej uviedla, že okresný súd správne ustálil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) a písm. m) Trestného zákona, avšak nesprávne vyhodnotil všetky okolnosti podstatné pre uloženie zákonného a spravodlivého trestu. Okresný súd nevzal do úvahy fakt, že obžalovaný skutok spáchal nielen v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nitra z 9. mája 2018,

sp. zn. 6T/26/2017, právoplatným dňa 9. mája 2018, ale aj v čase, kedy mu plynul trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá uložený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 13. apríla 2017, sp. zn. 24T/21/2017, právoplatným dňa 3. mája 2017. Prokurátorka uviedla, že obžalovaný ani prv uložený trest zákazu činnosti nerešpektoval a „motivujúci“ podmienený trest odňatia slobody mu bol uložený už dvakrát, čo mu ale nezabránilo v páchaní ďalšej trestnej činnosti a opätovne sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, navyše v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona. Opakované ignorovanie zákonných ustanovení obžalovaným pri vedení motorového vozidla je podľa prokurátorky zjavné aj z evidenčnej karty vodiča, podľa ktorej bol obžalovaný pred uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 13. apríla 2017, sp. zn. 24T/21/2017, právoplatným dňa 3. mája 2017 až osemkrát postihnutý v blokovom konaní za priestupky podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, pričom mu bol trikrát uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá aj rozhodnutím správneho orgánu, z toho v jednom prípade za vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu. Prokurátorka preto považuje uloženie alternatívneho peňažného trestu namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody za nepostačujúce pre dosiahnutie výchovného, represívneho ochranného účelu trestu podľa § 34 Trestného zákona, v dôsledku čoho je výrok o treste v napadnutom rozsudku nezákonný a uložený trest je nespravodlivý a neprimerane nízky. Prokurátorka preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) a e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému rozsudkom uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v strede zákonného rozpätia.

7. Obžalovaný a ani jeho obhajca sa k odôvodneniu odvolania prokurátorky nevyjadrili.

8. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

9. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

10. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

11. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

12. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané

v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

13. Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

14. Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že okresnému súdu bola dňa 20. novembra 2019 doručená na obžalovaného obžaloba na skutkovom a právnom základe uvedenom v napadnutom rozsudku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. októbra 2021 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré okresný súd prijal a zároveň rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

15. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 13. apríla 2017, sp. zn. 24T/21/2017, právoplatným dňa 3. mája 2017 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 (dva) roky. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že obžalovanému bol nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody dňa 9. septembra 2019 a tento trest vykonal dňa 18. decembra 2019 a uložený trest zákazu činnosti vykonal dňa 3. mája 2019. Obžalovaný bol ďalej rozsudkom Okresného súdu Nitra z 9. mája 2018, sp. zn. 6T/26/2017, právoplatným dňa 9. mája 2018 uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu a s určením skúšobnej doby v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

16. Z evidenčnej karty vodiča vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ na úseku cestnej premávky priestupkovo postihnutý celkom 46 krát a zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel mu bol v správnom konaní doposiaľ uložený celkom trikrát, z toho v jednom prípade za jazdu pod vplyvom alkoholu.

17. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

18. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

19. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

20. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

21. Po preštudovaní pripojeného spisu okresného súdu a doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde oboznámením evidenčnej karty vodiča krajský súd konštatuje, že okresný súd sa dôsledne neriadil zásadami na ukladanie trestov páchatel'om trestných činov. Okresný súd správne ustálil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keď obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a zároveň vyhlásil, že svoje konanie ľutuje a doplnil, že to bola jeho ľudská nerozvážnosť. Správne okresný súd ustálil aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov ako aj existenciu priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný ž bol za trestný čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Nitra z 9. mája 2018, sp. zn. 6T/26/2017. Uloženiu podmienčného trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného bráni ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaný v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia spáchal úmyselný trestný čin, dokonca dva úmyselné trestné činy.

22. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v prípade obžalovaného ide o osobu, pri ktorej nie je problémom sa začleniť do pracovného procesu a dosahovať dostatočný legálny príjem s tým, že je vhodné obžalovaného ponechať na slobode a uložiť mu motivujúci alternatívny trest za účelom dosiahnutia lepšieho preventívneho účelu výkonu trestu, pri zohľadnení zásady individuálnej aj generálnej prevencie, potom ide o nesprávnu úvahu. Prokurátorka v odôvodnení odvolania správne poukázala na skutočnosť, že obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienčného odsúdenia, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pričom obžalovaného ani hrozba z nariadenia výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody neodradila od spáchania aktuálne stíhaného skutku. Z evidenčnej karty vodiča je zrejmé, že obžalovaný je nedisciplinovaný vodič, ktorý navyše nerešpektuje zákazy vedenia motorových vozidiel a nielenže taký zákaz činnosti uložený súdom porušil, ale motorové vozidlo viedol aj pod vplyvom alkoholu a spôsobil aj dopravnú nehodu. Uvažovať za týchto okolností nad uložením alternatívneho trestu v prípade obžalovaného skutočne nie je namieste a krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s prokurátkou, že na osobu obžalovaného je potrebné pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody.

23. Vychádzajúc zo zásad pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a zohľadňujúc prevažujúci pomer priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného upravila z 0 na 8 mesiacov, pričom krajský súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku. Krajský súd obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

24. Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu, tento krajský súd obžalovanému ukladal v upravenej trestnej sadzbe od 4 (štyroch) do 10 (desiatich) rokov. Zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu majú na zreteli rovnováhu medzi individuálnou a generálnou prevenciou tohto trestu krajský súd obžalovanému uložil úhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 5 (päť) rokov.

25. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.